

Latvijas Republikas Patentu valde

RŪPNIECISKĀ ĪPAŠUMA APELĀCIJAS PADOME

Raiņa bulvāris 15, Rīga, LV-1050, tālr. 67099637, e-pasts pasts@lrpv.gov.lv, www.lrpv.gov.lv

Iebilduma lietas šifrs:
RIAP/2024/M 78 288-Ie
(OP-2023-14)

LĒMUMS

Rīgā

2024. gada 20. maijā

Rūpnieciskā īpašuma apelācijas padome (turpmāk - Apelācijas padome) šādā lietas izskatīšanas sastāvā:
priekšsēdētāja – I. Plūme-Popova,
locekļi – I. Bukina un D. Liberte,

2024. gada 5. aprīļa Apelācijas padomes sēdē izskatīja iebildumu, kuru, pamatojoties uz Preču zīmju likuma (turpmāk – PZL) 43. panta un Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma (turpmāk – RIPL) 60. panta noteikumiem, 2023. gada 7. aprīlī Latvijas uzņēmēj sabiedrības HKSCAN LATVIA, AS (turpmāk arī – iebilduma iesniedzējs) vārdā iesniedzis patentpilnvarnieks ar specializāciju preču zīmju jomā T. Lintiņš pret preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (figurāla preču zīme, turpmāk – fig.):

(preču zīmes īpašnieks – fiziska persona Dainis VITKALOVŠ (Latvija); pieteik. Nr. M-22-571; pieteik. dat. 15.07.2022; reģ. Nr. M 78 288; reģ. (publ.) dat. – 20.01.2023; 29. klases preces)

reģistrāciju Latvijā.

Iebilduma motivējumi:

- visiem apstrīdētās zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) elementiem attiecībā uz pieteiktajām precēm trūkst atšķirtspējas, jo tie tiks uztverti kā attiecīgo preču veidu, īpašības un ģeogrāfisko izcelsmi raksturojoši apzīmējumi (PZL 6. panta pirmās daļas 2. un 3. punkts);
- sakarā ar apstrīdētās preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) līdzību Latvijā agrākām iebilduma iesniedzēja preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611)

- un attiecīgo preču un pakalpojumu identiskumu un līdzību pastāv iespēja, ka patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver kā savstarpēji saistītas (PZL 7. panta pirmās daļas 2. punkts);
- apstrīdētās preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) būtiskā daļā ir sajaucami

atveidotas, imitētas iebilduma iesniedzēja Latvijā plaši pazīstamās preču zīmes – vārdiskā zīme **Rīgas Miesnieks** un figurālā zīme **Rīgas Miesnieks** (fig.) (zīmes grafiskais izpildījums atbilst reģistrācijai Nr. M 70 611), tādēļ patērētāji apstrīdētās preču zīmes lietošanu var uztvert kā norādi uz saistību starp ar apstrīdēto zīmi marķētajām precēm un plaši pazīstamo preču zīmju īpašnieku, un šāda lietošana var kaitēt plaši pazīstamo zīmju īpašnieka interesēm (PZL 8. panta pirmā daļa);

- apstrīdētā zīme **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) ir līdzīga agrākām un reģistrētām iebilduma iesniedzēja preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), kurām ir laba reputācija Latvijā, un apstrīdētās zīmes lietošana bez pienācīga attaisnojuma saistībā ar precēm, kurām tā reģistrēta, dod iespēju negodīgi izmantot agrāko preču zīmju atšķirtspēju vai reputāciju vai nodarīt tām kaitējumu (PZL 9. pants).

Iebilduma iesnieguma kopija saskaņā ar RIPL 68. panta pirmās daļas noteikumiem 11.04.2023 tika nosūtīta apstrīdētās preču zīmes īpašniekam, norādot atbildes iesniegšanas termiņu un kārtību.

Apelācijas padomē 31.05.2023 saņemts iesniegums no iebilduma iesniedzēja pārstāvja T. Lintiņa, kurā tiek lūgts šo iebilduma lietu izskatīt mutvārdu procesā.

Apelācijas padomē 08.06.2023 saņemta apstrīdētās zīmes īpašnieka pārstāves patentpilnvarnieces J. Gainutdinovas atbilde uz iebildumu. Šī atbilde satur arī lūgumu iebilduma iesniedzējam saskaņā ar RIPL 68. panta trešās daļas noteikumiem iesniegt pierādījumus par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) faktisku izmantošanu Latvijā.

Iebilduma iesniedzēja pārstāvim 13.10.2023 nosūtīta apstrīdētās zīmes īpašnieka pārstāves atbilde uz iebildumu.

Nemot vērā iebilduma iesniedzēja puses 04.08.2023 un 08.11.2023 iesniegtos lūgumus, kā arī atkārtotā lūguma gadījumā noskaidrojot otras puses viedokli (iesniegts 27.11.2023), Apelācijas padome ar 08.08.2023 un 28.11.2023 lēmumiem pagarināja lietošanas pierādījumu iesniegšanas termiņu.

Apelācijas padomē 08.02.2024 saņemti iebilduma iesniedzēja pierādījumi par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) faktisku izmantošanu Latvijā, no kuriem daļu tiek lūgts uzskatīt par konfidencialiem.

13.02.2024 apstrīdētās zīmes īpašnieka pusei nosūtīti tie pierādījumi, kurus iebilduma iesniedzējs neuzskata par konfidencialiem. Apelācijas padome uzaicināja apstrīdētās preču zīmes īpašnieka pārstāvi iepazīties ar konfidencialā rakstura materiāliem Apelācijas padomes darba telpās, kā arī norādīja, ka šos materiālus nevarēs kopēt, fotografēt, skenēt vai izgatavot atvasinājumus citā veidā (RIPL 33. panta trešā daļa).

Apstrīdētās preču zīmes īpašnieka pārstāve J. Gainutdinova 20.02.2024 iepazīnās ar iebilduma iesniedzēja iesniegtajiem konfidencialajiem materiāliem.

22.03.2024 saņemti iebilduma iesniedzēja pārstāvja papildinājumi, kuri 25.03.2024 tika nosūtīti apstrīdētās preču zīmes īpašnieka pārstāvei.

Apelācijas padomes sēdē piedalījās:

- no iebilduma iesniedzēja puses – patentpilnvarnieks ar specializāciju preču zīmju jomā T. Lintiņš;
- no apstrīdētās preču zīmes īpašnieka puses – patentpilnvarniece J. Gainutdinova.

Aprakstošā daļa

1. Apstrīdētā zīme **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) ir reģistrēta kā figurāla preču zīme, kuru veido Latvijas valsts teritorijas aprises tumši sarkanā krāsā, ko horizontāli šķērso plata baltas krāsas josla, uz kuras stilizētā rakstībā atveidots melns uzraksts “Latvijas Miesnieks”; blakus uzrakstam attēlota melna vērša galva ar ragiem (vietām redzamas smalkas baltas līnijas, kas iezīmē dzīvnieka galvas priekšējo daļu), savukārt virs vērša galvas (starp ragiem) puslokā attēlotas trīs dzeltenas zvaigznes.

Šī zīme reģistrēta 29. klases precēm “gaļas izstrādājumi; svaigi un saldēti gaļas pusfabrikāti”.

2. Iebilduma iesniedzējs ir pretstatījis šādas preču zīmes:

2.1. vārdisku preču zīmi **Rīgas Miesnieks** (pieteik. Nr. M-12-1432; pieteik. dat. 23.11.2012; reģ. Nr. M 66 097; reģ. dat. 20.06.2013; reģ. atjaunošanas dat. 23.11.2022).

Zīme reģistrēta šādām precēm un pakalpojumiem:

- 29. kl. – gaļa, zivis, mājputni, medījumi un to izstrādājumi; gaļas ekstrakti; konservēti, saldēti, žāvēti

(kaltēti) un termiski apstrādāti augļi un dārzeņi; želejas, ievārījumi, kompoti; olas; piens un piena produkti; pārtikas eļļas un tauki; lietošanai gatavi ēdieni un to pusfabrikāti, kas ietverti šajā klasē;
 - 30. kl. – kafija, tēja, kakao, kafijas aizstājēji; rīsi; tapioka un sāgo; milti un labības produkti; maize, maizes un konditorejas izstrādājumi; saldējums; cukurs, medus, melases sīrups; raugs, cepamais pulveris; sāls; sinepes; etiķis, garšvielu mērces; garšvielas; pārtikas ledus; lietošanai gatavi ēdieni, kas ietverti šajā klasē; ēdieni pusfabrikātu veidā, kas ietverti šajā klasē, arī pelmeņi;
 - 35. kl. – gaļas un gaļas izstrādājumu, kā arī citu pārtikas produktu vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības pakalpojumi;

2.2. figurālu preču zīmi **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (pieteik. Nr. M-16-298; pieteik. dat. 11.03.2016; reģ. Nr. M 70 611; reģ. dat. 20.01.2017), kuru veido uz violetas krāsas četrstūra formas figūras ar izliektām malām fona atveidots balts stilizētā rakstībā izpildīts uzraksts “Rīgas Miesnieks”, kurā vārdiskie apzīmējumi izkārtoti viens zem otra; apzīmējumi “Rīgas Miesnieks” izmēra ziņā ir lielāki nekā etiķetes apakšdaļā ietvertais uzraksts “ANNO 1922”, kas arī izpildīts baltā krāsā.

Zīme reģistrēta 29. klases precēm “gaļa un gaļas produkti; saldēti gaļas produkti; desas, gaļas izstrādājumi, sardeles, Vīnes cīsiņi; šķiņķis; viltotais zaķis (maltās gaļas izstrādājums); tefteli; frikadeles; hamburgeru plācenīši; maltā gaļa; gaļas ekstrakti; gaļas galerti; konservēta gaļa”.

3. Iebilduma iesniedzēja puse, pamatojoties uz PZL 6. panta pirmās daļas 2. un 3. punktu, 7. panta pirmās daļas 2. punktu, 8. panta pirmo daļu un 9. pantu, lūdz atzīt preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) reģistrāciju par spēkā neesošu Latvijā, argumentējot to iebilduma iesniegumā, papildmateriālos un Apelācijas padomes sēdē šādi:

3.1. piemērojot PZL 6. panta pirmās daļas 2. un 3. punktu, tiek ņemta vērā arī Eiropas Savienības tiesu judikatūrā nostiprinātā preču zīmju tiesību interpretācija.

Lai varētu atzīt, ka preču zīmei piemīt atšķirtspēja, tai ir jāidentificē pieteikto preču izcelsme no viena noteikta uzņēmuma un tādējādi jādod iespēja atšķirt šīs preces no citu uzņēmumu precēm (*Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) prejudiciālā nolēmuma apvienotajās lietās C-53/01, C-54/01, C-55/01, Linde AG, Winward Industries Inc., Rado Uhren AG v Deutsches Patent- und Markenamt; 40. punkts un EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-299/99, Koninklijke Philips Electronics NV v Remington Consumer Products Ltd; 35. punkts*). Bez tam preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē, pirmkārt, attiecībā uz pieteiktajām precēm vai pakalpojumiem un, otrkārt, no attiecīgo preču vai pakalpojumu patērētāju uztveres pozīcijas (*EST prejudiciālā nolēmuma apvienotajās lietās C-53/01, C-54/01, C-55/01, Linde AG, Winward Industries Inc., Rado Uhren AG v Deutsches Patent- und Markenamt; 41. punkts*).

Ievērojot sabiedrības intereses, katrai personai ir jābūt brīvai iespējai lietot attiecīgās preces vai pakalpojumus raksturojošus apzīmējumus, tādēļ ir jāizslēdz iespēja, ka kāda atsevišķa persona iegūst tiesības uz šāda rakstura apzīmējumiem preču zīmes reģistrācijas ceļā (*EST prejudiciālā nolēmuma apvienotajās lietās C-108/97 un C-109/97, Windsurfing Chiemsee Produktions- und Vertriebs GmbH (WSC) v Boots- und Segelzubehör Walter Huber, Franz Attenberger; 25. punkts*);

3.2. apstrīdētā preču zīme **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) ir reģistrēta 29. klases precēm “gaļas izstrādājumi; svaigi un saldēti gaļas pusfabrikāti”, kas ir plaša patēriņa preces, ar kurām saskarē kā to pircējs vai lietotājs var nonākt jebkurš Latvijas vidusmēra patērētājs neatkarīgi no vecuma un sociālā stāvokļa.

Apstrīdēto preču zīmi veido Latvijas ģeogrāfiskā kontūra Latvijas valsts karoga krāsās, nestandarta rakstībā izpildīts vārdiskais elements “Latvijas Miesnieks” melnā krāsā, vērša galva melnā krāsā ar trīs zelta zvaigznēm starp ragiem. Vārdiskais elements “Latvijas Miesnieks” ir apzīmējums, ko var izmantot saimnieciskajā darbībā, lai apzīmētu zīmes reģistrācijā ietverto preču veidu, īpašības un ģeogrāfisko izcelsmi. Arī vērša galva ir izmantojama kā norāde uz attiecīgo preču veidu un izcelsmi. Savukārt Latvijas ģeogrāfiskā kontūra Latvijas valsts karoga krāsās ir nepārprotami uztverama kā norāde uz attiecīgo preču ģeogrāfisko izcelsmi.

Visiem šiem elementiem pašiem par sevi un arī kombinācijā trūkst jebkādas atšķirtspējas saistībā ar precēm, kurām apstrīdētā zīme ir reģistrēta. Nav arī pierādījumu tam, ka attiecīgo patērētāju uztverē apstrīdētajai zīmei būtu iegūta atšķirtspēja lietošanas rezultātā. Tādēļ apstrīdētā zīme nesasniedz minimālo sliekšni, lai pildītu preču zīmes pamata funkciju – atšķirt viena uzņēmuma preces no cita uzņēmuma tādām pašām precēm;

3.3. šajā lietā ir pamats PZL 7. panta pirmās daļas 2. punkta piemērošanai:

3.3.1. apstrīdētās preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) pieteikuma datums ir 15.07.2022. Pretstatīto preču zīmju **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) pieteikuma datums ir attiecīgi 23.11.2012 un 11.03.2016. Tātad pretstatītās preču zīmes PZL 7. panta otrās daļas izpratnē šajā lietā ir agrākas preču zīmes;

3.3.2. visas apstrīdētās zīmes reģistrācijā ietvertās 29. klases preces (gaļas izstrādājumi un pusfabrikāti no gaļas) ir identiskas pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) 29. klases precēm, kas aptver gaļu un dažādus izstrādājumus no gaļas. Apstrīdētās preču zīmes 29. klases preces ir identiskas pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) 29. klases precēm, kas aptver gaļu un tās izstrādājumus, gaļas ekstraktus, lietošanai gatavus ēdienus un to pusfabrikātus tiktāl, ciktāl tie attiecas uz gaļu. Turklāt visas apstrīdētās preču zīmes 29. klases preces ir līdzīgas gaļas un gaļas izstrādājumu vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības pakalpojumiem, kuriem ir reģistrēta minētā pretstatītā vārdiskā preču zīme, jo šo preču un pakalpojumu būtība un raksturs ir savstarpēji papildinoši;

3.3.3. apstrīdētā preču zīme **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) ir figurāla zīme, kuru veido vārdisku un grafisku elementu kombinācija: uz Latvijas ģeogrāfiskās kontūras, kas iekrāsota Latvijas valsts karoga krāsās, īpašā rakstībā izpildīts vārdiskais elements “Latvijas Miesnieks” melnā krāsā, kuram blakus attēlota melna vērsa galva ar trim zelta zvaigznēm starp ragiem. Lai gan šajā zīmē vizuāli izceļas vairāki elementi, no patērētāju uztveres viedokļa primārā loma zīmē piešķirama vārdiskajam elementam “Latvijas Miesnieks”, kuru patērētāji var viegli izlasīt un nosaukt mutvārdu komunikācijā.

Pretstatīto vārdisko preču zīmi veido apzīmējums “Rīgas Miesnieks” standarta rakstībā. Savukārt pretstatīto figurālo zīmi veido īpašā rakstībā izpildīts vārdiskais apzīmējums “Rīgas Miesnieks” baltā krāsā un mazāk stilizētā rakstībā atveidots vārdiskais elements “ANNO 1922” baltā krāsā uz violeta fona, tādēļ šīs zīmes kopiespaidā dominē vārdiskais elements “Rīgas Miesnieks”.

Apstrīdētās zīmes un pretstatītās figurālās zīmes kopiespaids zināmā mērā vizuāli atšķiras, tomēr apstrīdētajā zīmē būtiskāks ir tieši vārdiskais elements “Latvijas Miesnieks”. Pirmkārt, tas atveidots rakstībā, kas vizuāli atgādina pretstatītās figurālās zīmes dominējošā elementa “Rīgas Miesnieks” burtveidolu. Otrkārt, mutvārdu komunikācijā vārdu savienojums “Latvijas Miesnieks” patērētājiem asociēties ar apzīmējumu “Rīgas Miesnieks”. Treškārt, apstrīdētās zīmes vārdiskais elements “Latvijas Miesnieks”, kā arī šīs zīmes grafiskie elementi veidoti konceptuāli līdzīgi, proti, tie visi norāda uz vietējo gaļas ražotāju produkciju.

Līdz ar to salīdzināmās zīmes ir uzskatāmas par līdzīgām;

3.3.4. preču zīmju sajaukšanas iespējas vērtējums ir atkarīgs no daudziem faktoriem un īpaši no preču zīmes atpazīstamības pakāpes tirgū, no asociācijām, ko izraisa preču zīme, no līdzības pakāpes starp preču zīmēm, kā arī starp precēm un pakalpojumiem, ko tās identificē. Sajaukšanas iespēja tādējādi jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kas attiecas uz lietas apstākļiem (*EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-251/95, Sabel BV v Puma AG, Rudolf Dassler Sport*; 22. punkts).

Iebilduma iesniedzējs ir viens no sen pastāvošajiem un zināmākajiem gaļas produktu ražotājiem Latvijā. Pretstatītās zīmes ir iemantojušas augstu atpazīstamību Latvijas patērētāju vidū. Turklāt bez šajā iebilduma lietā pretstatītajām preču zīmju reģistrācijām iebilduma iesniedzējam Latvijā ir piederējušas vairākas citas preču zīmju reģistrācijas, kas ietver apzīmējumu “Rīgas Miesnieks”, veidojot preču zīmju saimi (*iesniegts saraksts ar preču zīmju reģistrācijām*). Līdz ar to “Rīgas Miesnieks” ir apzīmējums, kas lielai Latvijas patērētāju daļai uzreiz nāk prātā, runājot par gaļas izstrādājumiem.

Latvijas vidusmēra patērētājs, ieraugot apstrīdēto preču zīmi, primāri vērsīs uzmanību uz tajā ietvertu vārdisko daļu “Latvijas Miesnieks”. Ņemot vērā to, ka gaļas izstrādājumu iegādē vidusmēra patērētāju uzmanības līmenis lielākoties ir zems, kā arī apzinoties pretstatīto preču zīmju augsto atpazīstamību tirgū, patērētāji neapšaubāmi varētu asociēt apstrīdēto preču zīmi **Latvijas Miesnieks** (fig.) ar iebilduma iesniedzēju un tam piederošajām agrākajām preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.), un patērētāji varētu uztvert apstrīdēto preču zīmi kā jaunu iebilduma iesniedzēja preču zīmju variāciju, kurā tikai apzīmējums “Rīgas” ir aizstāts ar apzīmējumu “Latvijas”.

Tādējādi pastāv augsta iespējamība, ka salīdzināmās zīmes var sajaukt vai uztvert kā savstarpēji saistītas;

3.4. saskaņā ar PZL 43. panta piekto daļu tāda iebilduma iesnieguma izskatīšanā, kurš pamatots ar iebilduma iesniedzēja agrāku preču zīmi, Rūpnieciskā īpašuma apelācijas padome ņem vērā šā likuma 26. pantā noteiktos agrākas preču zīmes īpašnieka (iebilduma iesnieguma iesniedzēja) tiesību ierobežojumus, kas saistīti ar agrākās preču zīmes faktisku neizmantošanu pēdējo piecu gadu laikā pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma datuma;

3.5. tādat šajā lietā iebilduma iesniedzējam ir jāpierāda pretstatītās preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) izmantošana Latvijā laika periodā no 15.07.2017 līdz 14.07.2022, un to apliecina šādi fakti un pierādījumi:

3.5.1. preču pavadzīmes par iebilduma iesniedzēja dažādu veidu produkcijas “Rīgas Miesnieks” piegādēm uzņēmumam MAXIMA Latvija, SIA laika periodā no 25.03.2019 līdz 25.06.2022 un uzņēmumam RIMI LATVIA, SIA laika periodā no 19.03.2019 līdz 19.06.2022 (*Apelācijas padomes piezīme – iesniegtas preču pavadzīmes ar norādi, ka tās uzskatāmas par konfidencialām, tādēļ saskaņā ar RIPL 33. panta otro un septīto daļu preču piegādes dokumentos ietvertie dati Apelācijas padomes lēmumā netiek atspoguļoti*);

3.5.2. uzņēmumu MAXIMA Latvija, SIA un RIMI LATVIA, SIA rakstveida 22.01.2024 apliecinājumi, kuros sniegta informācija par gaļas produktu un saldētu ēdienu segmenta preču, kas marķētas ar preču zīmi **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097), iegādi no iebilduma iesniedzēja.

Uzņēmuma MAXIMA Latvija, SIA apliecinājumā norādīts, ka iebilduma iesniedzēja produkcija regulāri ir tikusi iepirkta un piedāvāta mazumtirdzniecības veikalu tīklā “MAXIMA” kopš 2001. gada, tostarp izceļot atsevišķas “Rīgas Miesnieks” sortimenta preces (“Vārītā desa Doktora Klasiskā šķēlēs 190g” un “Auksti kūpinātā desa Neparastā ar sēkliņām 300g”), kuras īpaši iecienītas bija 2015. gadā un joprojām ir sortimentā arī 2024. gadā. Papildus arī minēts, ka informācija par produkcijas “Rīgas Miesnieks” pieejamību veikalu tīklā “MAXIMA” ir tikusi sistemātiski iekļauta iknedēļas piedāvājumu bukletos, kas pircējiem bija pieejami mazumtirdzniecības veikalos (*iesniegts MAXIMA Latvija, SIA Preču kategorijas vadītāja P. Abaruna 22.01.2024 parakstīts apliecinājums*).

Uzņēmuma RIMI LATVIA, SIA apliecinājumā norādītas preces, kuras šobrīd ir pieejamas veikalu tīklā “RIMI”, kā arī minēts, ka informācija par produkcijas “Rīgas Miesnieks” pieejamību veikalu tīklā “RIMI” ir tikusi iekļauta iknedēļas piedāvājumu bukletos, kas pircējiem bija pieejami mazumtirdzniecības veikalos un tiešsaistē vietnē www.rimi.lv/e-veikals (*iesniegts RIMI LATVIA, SIA Baltijas kategoriju vadības direktores svaigajā pārtikā L. Jākobsones 22.01.2024 parakstīts apliecinājums*);

3.5.3. izvilkumi no akcijas preču bukletiem, kas bija pieejami mazumtirdzniecības veikalu tīklos “MAXIMA” (no 2017. gada jūlija līdz 2022. gada aprīlim) un “RIMI” (no 2017. gada oktobra līdz 2022. gada jūnijam), kuros ietverta informācija par produkcijas “Rīgas Miesnieks” pieejamību tirdzniecībā un kur ir redzama preču zīme **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097). Piemēram, bukletos ir redzama šāda produkcija “Rīgas Miesnieks”: “Cāļa filejas cepamdesas ar sieru”, “Vārītā desa Doktora Ekstra”, “Maikopas dūmdesa”, “Cūkgaļas karbonāde šķēlēs”, “Rakveres cīsiņi”, “Cāļa kotletes”, “Desa Doktora ar pienu”, “Doktora cīsiņi”, “Doktora sardēles”, “Mārtiņa desiņas”, “Auksti kūpinātā desa Meistara”, “Požarska kotletes”, “Dūmdesa Neparastā”, “Pilsētas pelmeņi”, “Pelmeņi XXL”, “Cepamdesas Zemnieku”, “Piknika cepamdesiņas”, “Desa Doktora Zemnieku”, “Cāļa kroketes” un “Jubilejas dūmdesa” (*iesniegti izvilkumi no veikalu tīklu “MAXIMA” un “RIMI” akcijas preču bukletiem*);

3.5.4. pētījumu aģentūras KantarAtlas (Kantar Latvija) 2022. gadā no 18. marta līdz 7. maijam veiktās Latvijas patērētāju aptaujas rezultātu apkopojums par zīmola “Rīgas Miesnieks” pozīciju patērētāju domās. Šajā pētījumā, aptaujājot 1600 respondentu, noskaidrots, ka Latvijas patērētāju vidū apzīmējums “Rīgas Miesnieks” ieņem izteikti vadošu pozīciju (2. vietu) starp konkurentiem pārstrādātas gaļas produktu segmentā (*iesniegts izvilkums no minētās aptaujas*);

3.5.5. pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) lietošanas materiāli ir vērtējami kopumā un tie savstarpēji viens otru papildina.

Iesniegtie materiāli apliecina, ka preču zīme **Rīgas Miesnieks** nepārtraukti ir bijusi komerciālajā aprītē un pieejama Latvijas patērētājiem relevantajā laikposmā. To apliecina ne tikai paša iebilduma iesniedzēja sagatavotie pierādījumi (pavadzīmes par preču piegādi), bet arī informācija, kas tiešā veidā (apliecinājumi no mazumtirdzniecības veikalu tīkliem “MAXIMA” un “RIMI”) un netiešā veidā (bukleti no veikalu tīkliem “MAXIMA” un “RIMI”) iegūta no trešajām pusēm.

Ir būtiski, ka trešās puses šajā lietā ir lielākās mazumtirdzniecības veikalu ķēdes Latvijā, kurās ikdienā iepērkas vairākums Latvijas patērētāju. Turklāt visā relevantajā periodā veikalu tīkli “RIMI” un “MAXIMA” ir bijuši augšgalā starp uzņēmumiem ar lielāko gada apgrozījumu (*iesniegti dati par minēto mazumtirdzniecības veikalu apgrozījumu no uzņēmumu datu bāzes “Lursoft” par uzņēmumiem ar lielāko gada apgrozījumu no 2017. gada līdz 2022. gadam*). Neilgi pirms relevantā perioda sākuma šie abi komersanti pārstāvēja no 60% līdz 80% lielu Latvijas kopējā mazumtirdzniecības tirgus daļu (*iesniegta 24.07.2015 publikācija “Konkurences padome analizē pārtikas mazumtirgotāju sadarbību un aicina novērst nepilnības”, kurā ietverti dati par “RIMI” un “MAXIMA” tirgus daļu Latvijā*);

3.6. agrākās preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) ir plaši pazīstamas un ar reputāciju apveltītas preču zīmes Latvijā saistībā ar dažādiem gaļas izstrādājumiem, un to apliecina šādi fakti un pierādījumi:

3.6.1. pretstatīto preču zīmju īpašnieka saimnieciskās darbības pirmsākumi ir datēti jau ar 1922. gadu, kad savienība “Konsums” ierīkoja desu darbnīcu Rīgā, Atlasa ielā. Divus gadus vēlāk “Konsums” pārtapa par Centrālo savienību un gaļas fabriku. Laika periods starp 1932. gadu un 1944. gadu uzņēmuma vēsturē iesākās ar to, ka 03.10.1932 tika pieņemts lēmums par akciju sabiedrības “Bekona eksports” dibināšanu. Tajā laikā uzņēmums arī paplašināja savu saimniecisko darbību tiktāl, ka produkcija tika ražota nu jau trīs fabrikās Valmierā, Rīgā un Liepājā un tirgota 22 veikalos, no kuriem četri atradās Valmierā, divi – Liepājā, divpadsmit gaļas un četri delikatesu veikali – Rīgā. Pēc tam, proti, 16.10.1944, uz nacionalizētā uzņēmuma Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrības “Bekona eksports” bāzes tika radīts Rīgas gaļas un konservu kombināts (*iesniegta izdruka no iebilduma iesniedzēja mājaslapas par uzņēmuma vēsturi un izvilums Latvijas Valsts arhīva vēsturiskās izziņas par VAS “Rīgas Miesnieks”*).

1993. gadā uzņēmums kļuva par akciju sabiedrību “Rīgas Miesnieks”, bet 1997. gadā uzņēmuma akciju kontrolpaketi iegādājās Igaunijas lielākais gaļas pārstrādes uzņēmums “Rakvere Lihakombinaat”. Šajā periodā reģistrācijai Latvijā tika pieteiktas arī pirmās ar “Rīgas Miesnieks” produkciju saistītās preču zīmes, piemēram:

grafiska zīme – vērsa galva uz vairoga fona (fig.) (reģ. Nr. M 31 489; reģ. dat. 20.11.1995)

Rīgas Miesnieks (fig.) (reģ. Nr. M 35 903; reģ. dat. 20.02.1997)

Rīgas Miesnieks

Rīgas Miesnieks ANNO 1922 (fig.) (reģ. Nr. M 55 757; reģ. dat. 20.12.2005)

(*iesniegta izdruka no Patentu valdes preču zīmju datubāzes ar datiem par minētajām iebilduma iesniedzēja preču zīmēm*);

3.6.2. TNS Baltijas Datu nams sadarbībā ar “Trout & Partners” 2004. gadā veica pētījumu par Latvijas vadošo zīmolu pozīcijām vairāk nekā 40 preču un pakalpojumu grupās. Ņemot vērā Latvijas iedzīvotāju atbildes, visatpazīstamākais tēls bija vairākiem pašmāju zīmoliem, starp kuriem tika nosaukts arī “Rīgas Miesnieks”. Būtisks, vērā ņemams fakts ir tas, ka “Rīgas Miesnieks” bija viens no zīmoliem, kurus brīvi jeb nepamudināti minēja paši aptaujas dalībnieki.

2005. gada aprīlī TNS Latvia veica Latvijas iedzīvotāju aptauju, lai noskaidrotu spēcīgākos Latvijas zīmolus. Zīmolus novērtēja 1000 Latvijas iedzīvotāji vecumā no 15 līdz 74 gadiem. Saskaņā ar patērētāju pētījuma rezultātiem trešo vietu 15 spēcīgāko zīmolu Latvijā topā ieņēma “Rīgas Miesnieks” ar atpazīstamības rādītāju 82%.

TNS Latvia 2006. gada pavasarī veiktais iedzīvotāju pētījums par Latvijas lielāko uzņēmumu atpazīstamību ļāva secināt, ka gandrīz katrs Latvijas iedzīvotājs zina uzņēmumu “Rīgas Miesnieks”. Pētījuma dati liecina, ka iebilduma iesniedzēju atpazīst 99% respondentu (*iesniegtas publikācijas par minēto aptauju rezultātiem*);

3.6.3. ar Patentu valdes Apelācijas padomes 29.09.2006 lēmumu iebildumu lietās ar šifru ApP/2005/M53404-Ie; ApP/2005/M53405-Ie tika atzīta tobrīd vēl neregistrētās vārdiskās zīmes **Rīgas Miesnieks** plašā pazīstamība Latvijā attiecībā uz gaļu un gaļas produktiem (*iesniegta minētā lēmuma kopija*). Kopš minētā lēmuma pieņemšanas brīža faktiskā situācija attiecībā uz pretstatīto vārdisko preču zīmi nav mainījusies. Arī laika posmā pēc 2006. gada plaši pazīstamās vārdiskās preču zīmes **Rīgas Miesnieks** īpašnieks ir turpinājis ieņemt nozīmīgu pozīciju Latvijas tautsaimniecībā;

3.6.4. biznesa žurnāls “Forbes Latvija” 2014. gadā apstiprināja, ka, saskaņā ar tā veidotā 30 Latvijas pirkta zīmolu topa rezultātiem, divus gadus pēc kārtas, proti, 2012. un 2013. gadā, par Latvijas iedzīvotāju pirkta zīmolu bija atzīts “Rīgas Miesnieks” (*iesniegta ziņu aģentūras BNS 30.01.2014 publikācija par minētā zīmolu topa rezultātiem*);

3.6.5. “Rīgas Miesnieks” kā daļa no HKScan uzņēmumu grupas 2014. gada maijā mainīja savu juridisko nosaukumu uz “HKScan Latvia”. Savukārt 2016. gadā iebilduma iesniedzējs izveidoja jaunu vizuālo tēlu produkcijai, saglabājot tradicionāli lietoto gotisko burtveidolu apzīmējumam “Rīgas Miesnieks” un ieviešot spilgti violeto krāsu gan preču zīmēs, tostarp pretstatītajā zīmē **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), gan produktu iepakojumā, lai veikalu plauktos produkcija būtu pamanāmāka (*iesniegtas publikācijas par “Rīgas Miesnieks” vizuālā tēla maiņu*);

3.6.6. mediju aģentūra Inspired 2016. gada janvārī veica “Mājputnu un gaļas produktu zīmolu aptauju Latvijā”, kurā attiecībā uz gaļas produktu zīmoliem tika noskaidrots, ka zīmolam **Rīgas Miesnieks** ir augstākā spontānā informētība – 53% respondentu to atsauc atmiņā uzreiz vai citādi atceras. Pamudinātas informētības gadījumā jau 92% respondentu atpazīst zīmolu **Rīgas Miesnieks**, kas ir augstākais rādītājs starp gaļas produktu zīmoliem. Turklāt produkti “Rīgas Miesnieks” to augstās atpazīstamības dēļ tiek pirkti visbiežāk (*iesniegta minētā aptauja angļu valodā ar tās tulkojumu latviešu valodā*);

3.6.7. iepriekš minētās pētījumu aģentūras KantarAtlas (Kantar Latvija) 2022. gadā no 18. marta līdz 7. maijam veiktās Latvijas patērētāju aptaujas rezultāts bija tāds, ka Latvijas patērētāju vidū apzīmējums “Rīgas Miesnieks” ieņem izteikti vadošu pozīciju (2. vietu) starp konkurentiem pārstrādātas gaļas produktu segmentā (*iesniegts izvilkums no minētās aptaujas*). Ņemot vērā šo aptauju un iepriekš iesniegtos materiālus par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** lietojumu, kuros ir redzama arī otra pretstatītā zīme **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), var apgalvot, ka atpazīstamību un reputāciju ir ieguvusi arī iebilduma iesniedzēja preču zīme **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), kas intensīvi ir izmantota jau vismaz sešus gadus saistībā ar gaļu un gaļas produktiem;

3.6.8. kopš 2023. gada septembra par AS “HKScan Latvia” īpašnieku ir kļuvis AS “Maag Grupp”, mainot uzņēmuma juridisko nosaukumu uz AS “Maag Latvija”. Saskaņā ar “Lursoft” statistikas datiem AS “Maag Latvija” (ņemot vērā arī tā priekštečus) kopš 1996. gada ir pastāvīgi ieņēmis vietu starp 300 Latvijas uzņēmumiem ar lielāko gada apgrozījumu (*iesniegti dati par minētā komersanta apgrozījumu no uzņēmumu datu bāzes “Lursoft” par uzņēmumiem ar lielāko gada apgrozījumu*);

3.7. ņemot vērā to, ka iebilduma iesniedzējs ir atpazīstams gaļas produktu ražotājs, ir ļoti ticama iespēja, ka līdzīga apzīmējuma lietošana saistībā ar identiskām un līdzīgām precēm patērētājiem var izraisīt asociācijas ar iebilduma iesniedzēja preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), kuras ir plaši pazīstamas un apveltītas ar labu reputāciju Latvijā. Šāda apstrīdētās zīmes lietošana var kaitēt plaši pazīstamu un ar reputāciju apveltītu preču zīmju īpašnieka interesēm, piemēram, sekmēt agrāko zīmju atšķirtspējas izkliedi, samazinot plaši pazīstamo zīmju vērtību un tādējādi radot kaitējumu iebilduma iesniedzējam;

3.8. saskaņā ar EST judikatūru preču zīmes ar reputāciju aizsardzībai pietiek ar to, ka līdzības pakāpe starp agrāko un ar reputāciju apveltīto preču zīmi un vēlāko preču zīmi ir tāda, ka konkrētā sabiedrības daļa izveido saikni starp šīm abām preču zīmēm. Ar “saikni” jāsaprot jebkāda prātā izveidojusies asociācija starp minētajām preču zīmēm. Tādējādi ir pietiekami vienkārši atsaukt atmiņā agrāko preču zīmi (*EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-252/07, Intel Corporation Inc. v CPM United Kingdom Ltd.*, 17. punkts);

3.9. apstākli, ka patērētāju uztverē apzīmējums “Rīgas Miesnieks”, laukam ejot, nav zaudējis atpazīstamību, var pamatot ar secinājumiem no iepriekš minētā Patentu valdes Apelācijas padomes 29.09.2006 lēmuma, proti, ka būtiskai Latvijas patērētāju daļai ir izveidojusies priekšstats par šo apzīmējumu kopumā un savstarpēju saistību ar tajā ietverto vārdu “Miesnieks”. Citiem vārdiem, patērētāju uztverē apzīmējums “Miesnieks” izraisa tiešas asociācijas ar uzņēmumu – iebilduma iesniedzēju –, kuru patērētāji vēl aizvien pazīst ar nosaukumu “Rīgas Miesnieks”, neatkarīgi no tā, ka uzņēmuma faktiskais juridiskais nosaukums šobrīd ir pavisam cits. Apstrīdētā zīme ietver apzīmējumu “Miesnieks”, un šis apstāklis vien ir pietiekams, lai attiecīgie patērētāji asociētu apstrīdēto zīmi ar agrākajām zīmēm.

4. Apstrīdētās zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) īpašnieka puse atbildē uz iebildumu norāda, ka iebildums ir nepamatots un noraidāms, argumentējot to šādi:

4.1. Patentu valde, veicot apstrīdētās zīmes ekspertīzi, nav konstatējusi kādus absolūtos atteikuma iemeslus. Līdz ar to var pamatotīti paļauties uz kompetentas iestādes viedokli par apstrīdētās zīmes reģistrējamību, un nav pamata atteikt tās reģistrāciju atbilstoši PZL 6. panta pirmās daļas 2. un 3. punkta noteikumiem;

4.2. preču zīmju sajaukšanas iespēja ir atzīstama gadījumā, ja pastāv iespēja, ka sabiedrība var uztvert, ka precēm, kas marķētas ar salīdzināmajām preču zīmēm, ir viena izcelsme, t.i., tās ir no viena un tā paša uzņēmuma vai ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Lai noskaidrotu, vai pastāv zīmju sajaukšanas iespēja, ir jāvērtē vairākus savstarpēji saistītus faktorus: preču zīmju līdzība, agrākās zīmes atšķirtspēja, salīdzināmo zīmju atšķirtspējīgie un dominējošie elementi, kā arī attiecīgo patērētāju loks;

4.3. salīdzināmo preču zīmju līdzība ir konstatējama vien tiktāl, ciktāl tās ietver vārdisko apzīmējumu “Miesnieks”. Taču nenoliedzams ir fakts, ka vārds “miesnieks” (cilvēks, kas nodarbojas ar gaļas pirmapstrādi, arī gaļas tirgotājs; *skat. Interneta vietnē www.tezaurs.lv*) ir aprakstošs apzīmējums attiecībā uz 29. klases precēm, kurām ir reģistrētas salīdzināmās preču zīmes. Nedz iebilduma iesniedzējs, nedz kāds cits komersants nevar pretendēt uz izņēmuma tiesībām uz aprakstošu vārdu “Miesnieks”, respektīvi, liegt citiem komersantiem to lietot, tostarp kā preču zīmes sastāvdaļu;

4.4. apstrīdētā un viena no pretstatītajām zīmēm ir krāsainas kombinētas preču zīmes, bet otra pretstatītā zīme ir vārdiska preču zīme. Šajā gadījumā ir jāņem vērā salīdzināmo zīmju koptēls, kuru veido visu vārdisko un grafisko elementu kopums. Salīdzināmo zīmju grafiskais izpildījums un koptēls ir būtiski atšķirīgi:

4.4.1. pretstatītās figurālās preču zīmes grafiskais noformējums nav ļoti īpašs un izteiksmīgs, tas arī neiekļauj grafiskus elementus, vien balti burtiem atveidots vārdiskais apzīmējums uz violeta fona. Savukārt apstrīdētās zīmes grafiskais noformējums ir oriģināls, ietverot vairākus spilgtus grafiskos elementus – Latvijas teritorijas kontūru, vērsa galvu un trīs zvaigznes. Apstrīdētā zīme ir atveidota tumši sarkanā, baltā, melnā un dzeltenā krāsā salikumā;

4.4.2. salīdzināmo zīmju vārdiskās daļas ievada atšķirīgi vārdi – apstrīdētās zīmes pirmais apzīmējums ir “Latvijas”, bet agrākajā zīmē – “Rīgas”. Tā ir būtiska atšķirība, jo patērētāji vislabāk atceras tieši preču zīmju sākumdaļu. Līdz ar to atšķirīgo sākumdaļu dēļ salīdzināmās zīmes nav līdzīgas ne fonētiski, ne vizuāli un ne arī semantiski;

4.4.3. salīdzināmo zīmju vizuālajā uztverē ir pamanāms, ka vārdiskie apzīmējumi zīmē izkārtoti dažādi, proti, apstrīdētajā zīmē vārdiskie apzīmējumi ir atveidoti vienā rindā, bet agrākajā figurālajā vārdi ir novietoti trijās rindās viens zem otra;

4.4.4. apstrīdētās zīmes vārdiskā daļa “Latvijas Miesnieks” ir īsāka par pretstatītās figurālās zīmes vārdisko daļu, kura bez “Rīgas Miesnieks” satur arī vārdiskos apzīmējumus “ANNO 1922”. Tātad minēto agrāko zīmi veido trīs vārdiskie apzīmējumi un gadskaitlis, kas ietekmē zīmes garāku fonētisko skanējumu;

4.4.5. apstrīdētajā un figurālajā pretstatītajā zīmē vārdiskās daļas atveidotas dažāda lieluma burtiem. Apstrīdēto zīmi veido vienāda izmēra vārdi, respektīvi, neviens no vārdiem nav izmēra ziņā izcelts. Agrākajā figurālajā zīmē visvairāk ir izcelts pirmais apzīmējums “Rīgas”, kas atveidots lielākiem un treknākiem burtiem nekā apzīmējums “Miesnieks”, turklāt vēl sīkākiem burtiem atveidots uzraksts “ANNO 1922”, taču to var pamanīt un viegli izlasīt;

4.4.6. apstrīdētā zīme, kas ir krāsaina un satur dažādus grafiskos elementus, krasi atšķiras no agrākās vārdiskās zīmes **Rīgas Miesnieks**, it īpaši ņemot vērā atšķirīgās vārdisko apzīmējumu sākumdaļas;

4.5. ievērojot to, ka attiecībā uz gaļas izstrādājumiem salīdzināmo zīmju vārdisko apzīmējumu “Latvijas Miesnieks” un “Rīgas Miesnieks” atšķirtspējas pakāpe ir zema, šiem elementiem nav liela īpatsvara zīmju sajaukšanas iespējas vērtējumā.

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (turpmāk arī – EUIPO), izskatot iebilduma lietu Nr. R1790/2011-5, lēmumā ir norādījis, ka, lai gan uzņēmums noteikti var brīvi izvēlēties preču zīmi ar zemu atšķirtspējas pakāpi un izmantot to tirgū, tomēr, rīkojoties šādi, tam jāpieņem, ka konkurentiem ir vienlīdzīgas tiesības izmantot preču zīmes ar līdzīgiem vai identiskiem aprakstošiem komponentiem.

Savukārt Vispārējā tiesa (turpmāk arī – VT) ir atzinusi, ka, ja salīdzināmo zīmju kopīgajam elementam piemīt zema atšķirtspēja, tad jebkuras atšķirības pārējos salīdzināmo zīmju elementos spēlē nozīmīgu, izšķirīgu lomu, nosakot attiecīgo preču vai pakalpojumu komerciālo izcelsmi (*VT spriedums lietā T-602/19, Eugène Perma France v EUIPO*);

4.6. par attiecīgajiem patērētājiem šīs lietas sakarā ir jāuzskata gan vidusmēra patērētāji, gan arī speciālisti (tirgotāji, pārdevēji). Vidusmēra patērētājs ir samērā labi informēts, vērts un piesardzīgs, savukārt speciālistu zināšanas attiecīgajā jomā ir padziļinātas;

4.7. par to, ka apzīmējums “Miesnieks” nesaistās tikai ar iebilduma iesniedzēju, liecina tas, ka Latvijā ir sastopamas preču zīmes, kā arī firmas, kas iekļauj vārdisko daļu “Miesnieks”. Piemēram: **MUIŽAS MIESNIEKS** (reģ. Nr. M 71 021; 29. kl. preces), neregistrēta preču zīme **VENTSPILS VENTAVA MIESNIEKS** (fig.) (skat. Interneta vietnē <https://www.ventspilsmiesnieks.lv/>), firmas “Mežmaļu Miesnieks”, “Ērgļu Miesnieks”, “AUSTRUMU MIESNIEKS”, “Lauku Miesnieks” un “LĒDURGAS MIESNIEKS” (skat. datus par minētajiem uzņēmumiem Interneta vietnē www.ur.gov.lv);

4.8. iebilduma iesniedzējs, argumentējot pretstatīto zīmju plašu pazīstamību Latvijā, atsauca uz secinājumiem, kas izriet no Patentu valdes Apelācijas padomes 29.09.2006 lēmuma. Šis lēmums ir pieņemts gandrīz pirms 16 gadiem, un nav šaubu, ka kopš tā laika situācija tirgū ir mainījusies;

4.9. ņemot vērā iepriekš minēto, apstrīdētajai preču zīmei **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) piemīt atšķirtspēja attiecībā uz reģistrācijā iekļautajām 29. klases precēm, kā arī tā nav līdzīga līdz sajaukšanas pakāpei pretstatītajām zīmēm un nav nedz pretstatīto zīmju atveidojums vai imitācija, nedz līdzīga ar reputāciju apveltītajām zīmēm.

5. Apstrīdētās zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) īpašnieka pārstāve Apelācijas padomes sēdē papildus norāda šādus apsvērumus:

5.1. iebilduma iesniedzēja iesniegtie pierādījumi par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) lietojumu Latvijā ir nepilnīgi, tāpēc nav pienācīgi pierādīta minētās preču zīmes izmantošana attiecīgajā piecu gadu periodā.

Pirmkārt, preču pavadzīmēs nav iekļauta pretstatītā zīme **Rīgas Miesnieks** vai atsauce uz šo zīmi. Ir norādītas preces, kas satur tādus nosaukumus kā “Ģimenes”, “Rakveres”, “Mednieku”, “Jubilejas” un citi. Otrkārt, reklāmas bukleti ir lielveikalu sagatavoti un izplatīti reklāmas materiāli, kuru nolūks ir piesaistīt pircējus saviem veikaliem, respektīvi, savu mazumtirdzniecības pakalpojumu reklāma. Šie materiāli neapliecina iebilduma iesniedzēja preču zīmes **Rīgas Miesnieks** lietojumu. Saskaņā ar VT judikatūru preču zīmes lietošanas pierādījumu analīzes mērķis ir iegūt pietiekami nozīmīgus datus par preču pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu. Iesniegtie pierādījumi neapliecina vārdiskās pretstatītās preču zīmes lietojumu, bet gan tikai figurālās zīmes izmantošanu. Iebilduma iesniedzēja nolūks, uzturot spēkā vārdisko preču zīmi **Rīgas Miesnieks**, ir aizliegt citiem komersantiem izmantot tādus apzīmējumus kā “Rīgas” un “Miesnieks”, kas neatbilst godprātīgai komercpraksei. Treškārt, iesniegtajā 2022. gada pētījumā nav ziņu par to, ka būtu analizēta tieši vārdiskā preču zīme **Rīgas Miesnieks**.

Līdz ar to šo vārdisko pretstatīto preču zīmi nevar uzskatīt par atbilstošu iebilduma pamatojumam;

5.2. iesniegtie pierādījumi neapliecina agrāko zīmju plašu pazīstamību Latvijā uz apstrīdētās zīmes pieteikuma datumu.

Liela daļa materiālu par pretstatīto zīmju plašo pazīstamību ir visai seni un attiecas uz laika periodu līdz 2005. gadam, kas uz doto brīdi nav relevanti. Ir jāņem vērā, ka preču zīme, kas kādreiz atzīta par plaši pazīstamu, noteiktos apstākļos var zaudēt šo plaši pazīstamās zīmes statusu, kuru vispārliedzinošāk atkal var konstatēt zīmju savstarpējā strīda ietvaros. Būtiski, ka situācija 20 gadu laikā ir mainījusies, mainījies ir patērētājs un tā informētības līmenis, kā arī kādreiz komersantu skaits bija krietni mazāks, nekā tas ir tagad, kad pārtikas tirgus ir piesātināts. Arī dati par tirgus daļu attiecas uz 2009. gadu, savukārt 2016. gada janvāra aptauja faktiski atspoguļo 505 patērētāju viedokli, kas iegūts 2015. gadā, tātad gandrīz 10 gadus atpakaļ.

Lietā nav iesniegti dati par zīmju realizācijas apjomiem, ieguldītajiem reklāmas līdzekļiem, preču zīmes izplatības mērogu un zīmju vērtību. Daži materiāli nav pilnīgi, piemēram, iesniegta publikācija par patērētāju aptauju, bet nav iesniegta pati aptauja. Tādējādi nav iespējams pārliecināties par tās saturu pilnībā, proti, jautājumiem, kādi tika uzdoti respondentiem, tostarp nav zināms, vai respondenti ir rīdzinieki vai no citām Latvijas pilsētām. Mūsuprāt, apzīmējuma “Miesnieks” saistība ar apzīmējumu “Rīgas Miesnieks” ir attiecināma vien uz Rīgas iedzīvotājiem, bet nevis uz, piemēram, Ventspils iedzīvotājiem, kuri drīzāk šo apzīmējumu saistīs ar savā reģionā darbojošos komersantu “Ventspils Miesnieks”.

Līdz ar to iebilduma iesniedzēja atsauksšanās uz PZL 8. panta pirmo daļu nav pamatota;

5.3. līdzīgi apsvērumi ir attiecināmi uz pierādījumiem par agrāko zīmju reputāciju Latvijā.

EST ir nospriedusi, ka jēdziens “reputācija” prasa noteikta līmeņa atpazīstamību no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa un šis atpazīstamības līmenis ir uzskatāms par sasniegtu, ja Kopienas preču zīme ir pazīstama būtiskai sabiedrības daļai, uz kuru attiecas ar šo preču zīmi aptvertās preces vai pakalpojumi (*EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-301/07, PAGO International GmbH v Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH, 21. un 24. punkts*).

Pārbaudot šo nosacījumu, ir jāņem vērā visi nozīmīgie lietas faktiskie apstākļi, tostarp preču zīmes tirgus daļa, tās izmantošanas intensitāte, ģeogrāfiskā izplatība un izmantošanas ilgums, kā arī uzņēmuma preču zīmes veicināšanā ieguldīto līdzekļu apmērs (*skat. turpat, 25. punkts*).

Lietā nav faktu un pierādījumu, kas sniegtu pārskatāmu informāciju par iebilduma iesniedzēja preču zīmes tirgus daļu, izmantošanas intensitāti, izmantošanas ilgumu, kā arī par preču zīmes veicināšanā ieguldīto līdzekļu apmēru, kas varētu dot iespēju izvērtēt, vai pretstatītam zīmēm piemīt reputācija;

5.4. PZL 9. panta piemērošana šajā lietā nav pamatota arī tāpēc, ka salīdzināmās zīmes nav līdzīgas, kas ir vēl viens nosacījums, kam jābūt pierādītam, lai varētu atsaukties uz minēto likuma normu.

6. Iebilduma iesniedzēja pārstāvis, atbildot uz apstrīdētās zīmes īpašnieka pārstāves Apelācijas padomes sēdē minētajiem argumentiem, norāda šādus apsvērumus:

6.1. nav izplatīta prakse, ka preču pavaddokumentācijā ietver pilnīgi visus datus, tostarp attiecīgo preču zīmi. Līdz ar to šie rēķini ir jāvērtē kopsakarā ar visiem pārējiem iesniegtajiem pierādījumiem. Proti, rēķini pierāda, ka attiecīgās preces tiek tirgotas, bet bukleti apliecina, ka šīs preces ir pieejamas veikalos, kā arī to, kā šīs preces izskatās. Ir skaidri redzams, ka uz iepakojuma tiek izmantota iebilduma iesniedzēja gan vārdiskā preču zīme, gan figurālā preču zīme;

6.2. nav šaubu, ka, ja pretstatītā vārdiskā preču zīme **Rīgas Miesnieks** savu atšķirtspēju nebūtu ieguvusi ilggadējā lietošanas ceļā un zīme nebūtu plaši pazīstama, tās reģistrāciju varētu viegli apstrīdēt;

6.3. salīdzināmo zīmju vizuālo līdzību pastiprina gotiskais burtveidols, kas izmantots abās salīdzināmajās figurālajās zīmēs un kuru jau sen ir iepazīnuši patērētāji, iegādājoties vai redzot iebilduma iesniedzēja gaļas izstrādājumus. Iebilduma iesniedzējam jau sen, proti, kopš 1997. gada, pieder reģistrēta preču zīme **Rīgas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 35 903), kurā apzīmējums “Rīgas Miesnieks” ir atveidots gotiskajā rakstā. Šāda apzīmējuma rakstība tika saglabāta un aizsargāta arī citās iebilduma iesniedzēja preču zīmēs, tostarp pretstatītajā figurālajā zīmē **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611). Līdz ar to var pieņemt, ka vēlākā zīme var izsaukt asociācijas ar jau iepazīto iebilduma iesniedzēja produkcijai raksturīgo burtveidolu;

6.4. nevar piekrist apstrīdētās zīmes īpašnieka pusei, ka kopš 2016. gada situācija gaļas izstrādājumu tirgū būtu tik krasi mainījusies, ka iebilduma iesniedzēja produkcija būtu aizmirsta jeb maz zināma. To apliecina lietā iesniegtā 2022. gada aptauja, kura parāda patērētāju viedokli, ka tieši produkcijai “Rīgas Miesnieks” ir visaugstākā spontānā informētība starp citiem gaļas izstrādājumu ražotājiem.

7. Apstrīdētās zīmes īpašnieka pārstāve, atbildot uz jautājumu par salīdzināmajās zīmēs izmantoto burtveidolu, norāda, ka būtiskāk par dažām detaļām ir tas, ka atšķiras vārdisko apzīmējumu sākumdaļa un kopiespāids, ko salīdzināmās zīmes raisa.

Motīvu daļa

1. Iebildums ir iesniegts atbilstoši PZL un RIPL noteikumos paredzētajai kārtībai, tātad ir pamats to izskatīt pēc būtības.

2. Par pamatotu nevar tikt atzīta iebilduma iesniedzēja atsaukšanās uz PZL 6. panta pirmās daļas 2. un 3. punkta noteikumiem, ko iebilduma iesniedzējs pamato ar to, ka visiem apstrīdētās zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) elementiem attiecībā uz 29. klases precēm (t.i., gaļu un gaļas izstrādājumiem) trūkst atšķirtspējas, jo tie tiks uztverti vienīgi kā attiecīgo preču veidu, īpašības un ģeogrāfisko izcelsmi raksturojoši apzīmējumi.

Apelācijas padome neapstrīd, ka katrs no apstrīdētajā zīmē ietvertajiem elementiem – cits vairāk, bet cits mazāk – var Latvijas patērētājos raisīt priekšstatu, ka attiecīgo gaļas izstrādājumu izcelsme ir no Latvijas un piedāvātie produkti primāri attieksies uz izstrādājumiem no gaļas.

Nav šaubu, ka Latvijas valsts teritorijas aprises sarkanbaltsarkanā krāsā, kas sasaucas ar Latvijas valsts karoga krāsām, jebkuram Latvijas patērētājam atsauks atmiņā zināmus valstiskus elementus un simbolus. To pašu var attiecināt uz vārdisko apzīmējumu “Latvijas”, kas tieši nosauc konkrētas zemes (teritorijas) nosaukumu. Savukārt vārds “miesnieks” primāri tiek skaidrots kā cilvēks, kas nodarbojas ar gaļas pirmapstrādi, arī gaļas tirgotājs (*skat. vārda “miesnieks” nozīmi Interneta vietnē <https://tezours.lv/miesnieks>*). Līdz ar to kopumā apzīmējums “Latvijas Miesnieks” saistībā ar gaļas izstrādājumiem patērētājam var asociēties vien ar to, ka attiecīgā nozares profesionāļa, proti, miesnieka, sagatavotie gaļas izstrādājumi ir iegūti un pagatavoti no Latvijā audzētiem lauksaimniecības dzīvniekiem. Tāpat nav mazsvarīgi, ka Latvijā viens no ierastiem lauksaimniecības dzīvniekiem ir govys. Līdz ar to vērsa galvas atveidojums apstrīdētajā zīmē var raksturot attiecīgo preču veidu vai komersanta darbības jomu. Savukārt attiecībā uz trīs dzelteno zvaigžņu attēlojumu puslokā ir norādāms, ka daļai Latvijas patērētāju tās varētu asociēties ar vēl vienu augstas nozīmes Latvijas simbolu – trīs zvaigznēm,

kas redzamas Latvijas valsts ģerbonī, ar to atšķirību, ka ģerbonī ielokā ietvertās zvaigznes novietotas cieši blakus, bet apstrīdētajā zīmē, iespējams, starp zvaigznēm ir neliels atstatums. Tāpat nevar izslēgt, ka trīs zvaigžņu motīvs atsauc atmiņā trīs zvaigznes, kas redzamas Brīvības pieminekļī – sievietes paceltajās rokās (šajā gadījumā gan vēl vairāk atšķiras zvaigžņu novietojums, jo pieminekļī, zvaigznēm saskaroties, tās veido it kā trijstūra formu).

Tomēr izšķirošs apstāklis ir tas, ka visi šie elementi ir atveidoti noteiktā apstrīdētās zīmes īpašnieka izveidotā grafiskā izpildījumā, citiem vārdiem sakot, tie ir kaut kādā mērā stilizēti, kuru izveidē ir ieguldīts zināms radošs darbs. Nav šaubu, ka visus šos apstrīdētās zīmes elementus var atveidot stilistiski dažādi, turklāt tiem ir arī sava nozīme zīmes kompozīcijā – tam, kādā veidā tie ir izkārtoti zīmē. Līdz ar to Apelācijas padomes ieskatā nav pamatota iemesla apgalvot, ka tieši šādam apstrīdētās zīmes grafiskajam izpildījumam attiecīgajā nozarē, proti, gaļas pārstrādes nozarē, būtu jābūt brīvam vispārējai lietošanai.

Tādējādi Apelācijas padome uzskata, ka konkrētais apstrīdētās zīmes grafiskais izpildījums kopumā nav tik neizteiksmīgs jeb maznozīmīgs, lai apstrīdētā zīme nevarētu pildīt preču zīmes galveno funkciju – nodrošināt atšķirību viena uzņēmuma precēm no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.

3. Iebilduma iesniedzējs ir atsaucies uz PZL 8. panta pirmo daļu un 9. pantu, kas nosaka, ka:

3.1. lai piemērotu PZL 8. panta pirmās daļas noteikumus, ir jākonstatē, ka apstrīdētajā zīmē ir sajaucami atveidota, imitēta, tulkota vai transliterēta tāda preču zīme, kas pirms apstrīdētās preču zīmes pieteikuma datuma ir Latvijā plaši pazīstama preču zīme attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem (ņemot vērā, ka plaši pazīstama preču zīme var arī nebūt reģistrēta).

Saskaņā ar PZL 8. panta ceturtās daļas noteikumiem, nosakot, kādos gadījumos reģistrētajai preču zīmei piemērojami šā panta pirmās daļas noteikumi, ņem vērā Parīzes konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību 6. bis panta noteikumus par plaši pazīstamu preču zīmi, arī noteikumu, kas paredz nepieļaut plaši pazīstamas preču zīmes atveidošanu vai imitēšanu citas preču zīmes būtiskā daļā;

3.2. saskaņā ar PZL 9. panta noteikumiem preču zīmes reģistrāciju var atzīt par spēkā neesošu, ja preču zīme ir identiska vai līdzīga agrākai un reģistrētai preču zīmei šā likuma 7. panta otrās daļas izpratnē, neatkarīgi no tā, vai preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir veikta apstrīdētās preču zīmes reģistrācija, ir identiski, līdzīgi vai nav līdzīgi tām precēm vai pakalpojumiem, kuriem reģistrēta agrāka preču zīme, ja agrākai preču zīmei pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma datuma vai prioritātes datuma, ja tai pamatoti pieprasīta prioritāte, ir bijusi reputācija Eiropas Savienībā un vēlākās preču zīmes lietotājs bez pamatota iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no minētās agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai kaitēt agrākas preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai.

4. Minēto iebilduma pamatojumu sakarā iebilduma iesniedzējs pretstata preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), kuras reģistrācijai pieteiktas attiecīgi 23.11.2012 un 11.03.2016, kas ir agrāk salīdzinājumā ar apstrīdēto zīmi **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288), kura reģistrācijai pieteikta 15.07.2022.

5. Apelācijas padome uzskata, ka lietas materiālu kopums ļauj izdarīt secinājumu, ka apzīmējums “Rīgas Miesnieks”, tostarp īpašā rakstībā – izpildīts gotiskiem burtiem – Latvijas patērētājiem ir bijis plaši pazīstams saistībā ar pārstrādātas gaļas produkciju jau pirms apstrīdētās zīmes pieteikuma datuma (15.07.2022) un ka pretstatītajām preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) attiecībā uz minētajām precēm piemīt arī laba reputācija Latvijā. To apliecina īpaši šādi fakti un apstākļi:

5.1. viens no kritērijiem, pierādot preču zīmes plašu pazīstamību un reputāciju, ir zīmes pastāvēšanas ilgums.

Uzņēmumi ar senu vēsturi parasti patērētāju uztverē bauda augstāku uzticību. Iebilduma iesniedzējs kā pretstatīto preču zīmju īpašnieka saimnieciskās darbības pirmsākumu ir norādījis 1922. gadu, to ietvēris un popularizējis uzņēmuma Interneta mājaslapā atspoguļotajā vēsturē, kā arī ietvēris vienā no preču zīmju reģistrācijām – **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611). Apelācijas padomes ieskatā nav mazsvarīgi, ka iebilduma iesniedzējs sevi pozicionē kā uzņēmumu ar senu vēsturi. Savukārt apzīmējums “Rīgas Miesnieks” kā akciju sabiedrības nosaukums Latvijas

patērētājiem ir zināms kopš 1993. gada. Mazliet vēlāk, proti, 1995. gadā, tika reģistrētas arī pirmās preču zīmes, no kurām apzīmējums “Rīgas Miesnieks” gotiskajā rakstā tika reģistrēts 1997. gadā, kā arī ietverts vēlāk reģistrētajās preču zīmēs – gan preču zīmē **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 55 757), gan pretstatītajā zīmē **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611).

Tādējādi vismaz no 1993. gada un joprojām apzīmējums “Rīgas Miesnieks” kalpo kā uzņēmuma galvenā preču zīme **Rīgas Miesnieks**, bet tās izpildījums gotiskajā rakstā Latvijas patērētājiem ir zināms no 1997. gada. Tātad gaļas izstrādājumu produkcija ar attiecīgo nosaukumu un vizuālo identitāti ir bijusi nepārtraukti pieejama Latvijas patērētājiem vairāk nekā 25 gadu garumā;

5.2. nosakot, vai attiecīgā zīme ir plaši pazīstama vai tai piemīt reputācija, var ņemt vērā zīmes tiesību veiksmīgas īstenošanas faktus.

Apelācijas padomes ieskatā, kaut arī no Patentu valdes Apelācijas padomes 29.09.2006 lēmuma, ar kuru attiecībā uz gaļas izstrādājumiem tika atzīta par plaši pazīstamu neregistrētā preču zīme **Rīgas Miesnieks**, ir pagājis zināms laika posms, tomēr tas iezīmē vairākus būtiskus apstākļus. Pirmkārt, pats par sevi fakts, ka preču zīme **Rīgas Miesnieks** savulaik ir atzīta par plaši pazīstamu un realizējusi veiksmīgi savas izņēmuma tiesības, pamatojoties uz minēto atzinumu, ir būtisks un liecina par nozīmīgiem sasniegumiem, īpašu vietu noteiktajā uzņēmējdarbības segmentā konkrētajā laikposmā. Pat ja plaši pazīstamas preču zīmes statuss var mainīties, respektīvi, tas nav konstants fakts, tomēr nevar arī apgalvot, ka padsmīti gadu laika nogrieznī patērētāji pilnībā aizmirstu tiem iepriekš labi zināmus zīmolus. Otrkārt, minēto pieņēmumu pastiprina tādi iepriekš Patentu valdes Apelācijas padomes 29.09.2006 lēmumā konstatēti fakti kā tas, ka akciju sabiedrība “Rīgas Miesnieks” deviņdesmito gadu sākumā bija Latvijas lielākais gaļas pārstrādes uzņēmums, kas tā turpinājās līdz pat 1997. gadam, savukārt 2001. gadā uzņēmums ieņēma trešo vietu nozarē. Lietā ir iesniegti dati par to, ka iebilduma iesniedzējs vai tā tiesību priekštecī arī pēc minētā Patentu valdes Apelācijas padomes 29.09.2006 lēmuma ir pastāvīgi ierindoti starp 300 Latvijas uzņēmumiem ar lielāko gada apgrozījumu. Apelācijas padomes ieskatā pat pirms vairākiem gadiem esošu tirgus līderu atpazīstamība tik ātri neizplēn, it īpaši jau tāpēc, ka iebilduma iesniedzējs (vai tā tiesību priekštecī) nav pārtraukuši veikt savu saimniecisko darbību, un, vadoties no iesniegtās preču pavaddokumentācijas un mazumtirdzniecības veikalu apliecinājumiem un bukletiem, joprojām to pietiekami intensīvi veic;

5.3. par iebilduma iesniedzēja komercaktivitāšu sasniegumiem un augsto atpazīstamības līmeni no Latvijas patērētāju puses liecina dati, kas izriet no dažādām patērētāju aptaujām.

Lietā ir ziņas par augstiem patērētāju atpazīstamības rādītājiem gan senākā laikposmā, proti, 2004., 2005. un 2006. gadā, kā arī 2012., 2013. un 2015. gadā (ņemot vērā, ka aptaujas dati ir apkopoti 2016. gada janvārī, rādītāji, visticamāk, vairāk attiecas uz situāciju 2015. gadā), gan 18.03.-07.05.2022, kas ir īsi pirms apstrīdētās zīmes pieteikuma datuma (15.07.2022). Apstrīdētās zīmes īpašnieka pārstāve dažādu formālu apstākļu dēļ apšaubā aptaujas datus, jo kādā gadījumā ir ziņas tikai par atsevišķām respondentu atbildēm vai iesniegta tikai publikācija par attiecīgi veikto aptauju, izceļot atsevišķus aptaujas rezultātus.

Apelācijas padomes ieskatā, ja runa būtu par kādu vienu aptauju, uz kuras pamata vien tiktu balstīts atzinums par zīmola atpazīstamību, visdrīzāk būtu pamatoti apšaubīt datu objektivitāti, ja nebūtu precīzu datu par būtiskiem aptaujas kritērijiem vai citiem apstākļiem. Šajā gadījumā aptaujas ir vairākas, turklāt Apelācijas padome nekonstatē kādas būtiskas pretrunas šajos datos un uzskata, ka aptaujas dati ir vērtējami loģiskā sakarībā ar citiem lietā iesniegtajiem pierādījumiem. Piemēram, par pēdējo aptauju, kas veikta 2022. gada pavasarī, ir iesniegti gan vispārēji dati par to, kurš pētījumu ir veicis (KantarAtlas (Kantar Latvija)), kādas personas ir aptaujātas (visas Latvijas iedzīvotāji vecumā no 15 līdz 74 gadiem), cik liels bija respondentu skaits (1600 aptaujāto), gan dati par dažādu gaļas pārstrādes uzņēmumu zīmolu pozīciju tirgū 2022. gadā. Šajā aptaujā secināts, ka “Rīgas Miesnieks” starp 16 citiem komersantiem ir ierindots otrajā vietā kā atpazīstamākais zīmols gaļas izstrādājumu segmentā “desas, cīsiņi, sardeles”. Apelācijas padome uzskata, ka šādi dati papildus apstiprina, ka iebilduma iesniedzēja preču zīmes **Rīgas Miesnieks** atpazīstamība ne tikai agrāk, bet joprojām ir augsta. Apstrīdētās zīmes īpašnieka pārstāve norāda, ka šīs aptaujas dati nav attiecināmi uz pretstatīto figurālo zīmi, taču citi lietā iesniegtie materiāli ļauj izdarīt secinājumu, ka patērētāju priekšstats par iebilduma iesniedzēja preču zīmēm varētu būt plašāks, nevis aprobežoties tikai ar vārdisko apzīmējumu “Rīgas Miesnieks”. Apelācijas padomes ieskatā nevar ignorēt apstākļus, ka iebilduma iesniedzējs savu produkciju gadiem ilgi ir marķējis, izceļot uzņēmuma galveno zīmolu “Rīgas Miesnieks”, turklāt tā rakstība gotiskajā stilā ir zināma gandrīz 20 gadus, iepriekš arī kombinācijā ar vērša galvu, vēlāk uz

violeta fona (gandrīz desmit gadus), un šāda veida lietojums faktiski ir nostiprinājies gan vārdiskā apzīmējuma “Rīgas Miesnieks” atpazīstamību, gan kādai patērētāju daļai veidojis priekšstatu par zīmola vizuālo tēlu, it īpaši saistībā ar zīmola **Rīgas Miesnieks** atveidojumu senatnīgajā rakstības stilā;

5.4. preču pavaddokumentācija un mazumtirdzniecības veikalu apliecinājumi un bukleti par laika periodu no 2019. gada līdz 2022. gadam no divām lielākajām Latvijas pārtikas veikalu tīklu ķēdēm “MAXIMA” un “RIMI” apstiprina ilgu (veikalos “MAXIMA” – kopš 2001. gada), sistemātisku un sortimenta ziņā plašu iebilduma iesniedzēja gaļas izstrādājumu klātbūtni attiecīgajos veikalos. Nav mazsvarīgi, ka minētajiem veikalu tīkliem pieder 60-80% no Latvijas kopējā mazumtirdzniecības tirgus, turklāt šie veikali atrodas ne tikai Rīgā, bet arī daudzās citās Latvijas lielākās un mazākās pilsētās. Tādējādi var pamatoti pieņemt, ka šādos apstākļos būtiskai Latvijas patērētāju daļai ir izveidojies stabils priekšstats par iebilduma iesniedzēja gaļas izstrādājumiem, pretējā gadījumā maz ticams, ka būtu iespējams sasniegt tikt augstu atpazīstamības līmeni, kā to apliecina lietā iesniegto patērētāju aptauju rezultāti;

5.5. nevar noliegt, ka komersanti, lai pierādītu preču zīmes plašu pazīstamību un labu reputāciju, visai bieži iesniedz datus par realizācijas apjomiem un reklāmā ieguldītajiem finanšu līdzekļiem. Tomēr nav šaubu, ka, lai atzītu kādas zīmes plašu pazīstamību vai reputāciju, nav nepieciešams iesniegt pilnīgi visus pierādījumu veidus. Šajā gadījumā no aptaujām izrietošais augstais atpazīstamības līmenis, kaut netieši, bet pastarpināti arī liecina, ka iebilduma iesniedzējs noteikti veic kādus ieguldījumus zīmolu popularizēšanā. Kaut vai tāds apstāklis, ka minētie veikalu tīkli “MAXIMA” un “RIMI” regulāri ietver iebilduma iesniedzēja produkciju savos preču piedāvājumu bukletos, nozīmē sava veidu reklāmu, kā arī liecina, ka produkcija, visticamāk, ir pieprasīta, ka var piesaistīt attiecīgo patērētāju uzmanību un ietekmēt viņu izvēli iegriezties šajos veikalos;

5.6. līdz ar to, ņemot vērā lietā iesniegtos pierādījumus un visus lietas apstākļus kopumā, Apelācijas padomes ieskatā iebilduma iesniedzēja produkcija ar zīmolu **Rīgas Miesnieks**, kas ilgu gadus izmantots arī īpašā rakstībā, ir plaši pazīstama un iemantojusi labu reputāciju Latvijā un joprojām ieņem būtisku vietu gaļas izstrādājumu segmentā. Tas pats attiecas arī uz pašu zīmolu.

6. Novērtējot, vai apstrīdētajā zīmē ir atveidotas vai imitētas iebilduma iesniedzēja plaši pazīstamās preču zīmes – vārdiskais apzīmējums “Rīgas Miesnieks”, tostarp īpašā rakstībā (izpildīts gotiskiem burtiem), Apelācijas padome ņem vērā, ka preču zīmju praksē ir nostiprinājies princips, ka “attiecībā uz imitāciju, atveidojumu u.tml. nav vajadzīgi pierādījumi, ka plaši pazīstamā zīme tiešām atdarināta vai kopēta. Kritērijs ir iespējamais patērētāju priekšstats, kas potenciāli var ietekmēt viņu izvēli” (*Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojums “Par tiesu praksi strīdos par tiesībām uz preču zīmi”, 2007./2008., 83. lpp.*).

Nav apstrīdams tas, ka apstrīdēto zīmi veido dažādi elementi – gan vārdiskie, proti, “Latvijas Miesnieks”, gan virkne grafisko elementu (Latvijas valsts teritorijas aprīses sarkanbaltsarkanā krāsā, vērša galva ar trim zvaigznēm starp ragiem), un tieša sakritība ar iebilduma iesniedzēja plaši pazīstamajām preču zīmēm ir vien tajā, ka jēdzieniski sakrīt vārdiskais apzīmējums “Miesnieks”. Tomēr visai tuva konceptuālā līdzība ir attiecināma uz apstrīdētās zīmes vārdu salikumu “Latvijas Miesnieks” un “Rīgas Miesnieks”, kas nešaubīgi būs apzīmējumi, kurus patērētāji vislabāk atcerēsies un kurus visbiežāk izmantos konkrēto preču identifikācijai (nosaukšanai) gan tirgus dalībnieki (komersanti), gan arī patērētāji.

Ir skaidrs, ka vienā gadījumā zīmē ir ietverts valsts nosaukums, bet otrā – šis valsts konkrētas pilsētas, proti, Rīgas, nosaukums. Tomēr, ņemot vērā, ka Latvijas iedzīvotājiem šie ģeogrāfiskie nosaukumi ir ļoti cieši saistīti, jo pēc valsts nosaukuma nākamais teritoriāli svarīgākais valsts reģions ir tās galvaspilsēta, un iebilduma iesniedzējs, tik ilgi un intensīvi lietojot aprakstoša rakstura apzīmējumu “Rīgas Miesnieks”, ir panācis, ka to saista ar konkrēto komersantu, nevis ar jebkuru gaļas izstrādājumu piedāvātāju no Rīgas, nevar izslēgt iespēju, ka pietiekami būtiskai Latvijas patērētāju daļai, galvenokārt vidusmēra patērētājiem, apzīmējums “Latvijas Miesnieks” var atsaukt atmiņā tiem ļoti zināmu cita komersanta, proti, iebilduma iesniedzēja, vārdu salikumu “Rīgas Miesnieks”. Daļai patērētāju šāds priekšstats varētu vēl vieglāk raisīties arī tāpēc, ka apstrīdētās zīmes vārdiskais apzīmējums “Latvijas Miesnieks” ir izpildīts ļoti tuvā rakstības stilā tam, kāds gandrīz divdesmit gadus ir bijis iezīmīgs iebilduma iesniedzēja produkcijas galvenā zīmola “Rīgas Miesnieks” burtveidolam. Nav šaubu – ja komersants kādu raksturīgu vizuālo izpildījumu izmanto konsekventi un ilgi, tas var tikt pamanīts un

kalpot kā papildu identifikators preču vai pakalpojumu atšķiršanai, un pretēji, ja komersants izvēlas stratēģiju laiku pa laikam un visai krami mainīt vizuālo identitāti, tāda pieeja potenciāli vājina pakārtotāku elementu nozīmi un to atcerēšanos no patērētāju puses. Šajā gadījumā, ievērojot to, ka lietas apstākļi tiek vērtēti uz apstrīdētās zīmes pieteikuma datumu (15.07.2022), jāņem vērā, ka iebilduma iesniedzējs vārdisko apzīmējumu “Rīgas Miesnieks” gotiskā stila rakstībā tad vēl izmantoja.

Līdz ar to, neraugoties uz apstrīdētās zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) piesātinātību ar dažādiem grafiskiem elementiem, Apelācijas padome atzīst, ka apstrīdētajā zīmē vai tās būtiskā daļā – centrālajā vārdiskajā apzīmējumā “Latvijas Miesnieks” – ir atdarināts, imitēts tāds apzīmējums, proti, “Rīgas Miesnieks” un tā burtveidols, kas Latvijā ir labi zināms. Šādu patērētāju uztveri pastiprina arī tas, ka apstrīdētā zīme ir reģistrēta identiskām un ļoti tuvām precēm, proti, gaļas izstrādājumiem, kā arī svaigiem un saldētiem gaļas pusfabrikātiem, kas ir identiskas un ļoti tuvas tādām precēm kā pārstrādātas gaļas produkti, attiecībā uz kuriem tika atzīta apzīmējuma “Rīgas Miesnieks”, tostarp īpašā rakstībā, plašā pazīstamība Latvijā.

Tādējādi Apelācijas padome atzīst, ka iebilduma iesniedzējs pamatoti atsaucas uz PZL 8. panta pirmās daļas noteikumiem.

7. Pēc būtības identiskus secinājumus var attiecināt uz apstrīdētās zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) līdzību ar pretstatītajām un reputāciju apveltītajām iebilduma iesniedzēja preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611).

Līdzīgi kā plaši pazīstamu zīmju gadījumā netiek prasīts, lai tiktu konstatēta salīdzināmo zīmju sajaukšanas iespēja, arī attiecībā uz zīmju reputāciju Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka, lai realizētu preču zīmes ar augstu reputāciju paplašinātu aizsardzību, nav nepieciešama tāda līdzības pakāpe, lai varētu konstatēt sajaukšanas iespēju, bet pietiek ar to, ka eksistē zināma līdzība starp salīdzināmajām preču zīmēm, pamatojoties uz kuru attiecīgie patērētāji vēlāk reģistrēto preču zīmi saistīs ar agrāko preču zīmi (*EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-408/01, Adidas-Salomon AG un Adidas Benelux AG v Fitnessworld Trading Ltd*, 29. punkts).

Respektīvi, apstrīdētā zīme satur vairākus vizuāli un jēdzieniski spilgtus grafiskos elementus, kādi nav ietverti pretstatītajās zīmēs, tomēr Apelācijas padome iepriekš secināja, ka patērētāju izvēli būtiski var ietekmēt tieši apstrīdētās zīmes vārdiskā daļa “Latvijas Miesnieks”, kas konceptuāli ir tuva gan agrākai un ar reputāciju Latvijā apveltītai vārdiskajai zīmei **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097), gan agrākās un ar reputāciju Latvijā apveltītās figurālās zīmes **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) dominējošajam vārdiskajam apzīmējumam “Rīgas Miesnieks”. Turklāt zīmju vizuālo līdzību pastiprina arī tas, ka apstrīdētās zīmes vārdiskā daļa “Latvijas Miesnieks” ir atveidota ļoti tuvā rakstības stilā tam, kāds ir ietverts pretstatītajā preču zīmē **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) un gandrīz divdesmit gadus ir bijis iezīmīgs iebilduma iesniedzēja produkcijas galvenā zīmola “Rīgas Miesnieks” burtveidols. Šādā gadījumā, kad ir runa par salīdzināmajās zīmēs nozīmīgu elementu tuvumu, noteikti var apgalvot, ka eksistē zināma līdzība starp salīdzināmajām preču zīmēm, pamatojoties uz kuru attiecīgie patērētāji apstrīdēto zīmi var saistīt ar agrākajām preču zīmēm.

Tādējādi vēl jānoskaidro, vai apstrīdētās zīmes lietošana bez pienācīga attaisnojuma attiecībā uz tās reģistrācijā ietvertajām precēm dod iespēju negodīgi izmantot agrāko preču zīmes atšķirtspēju vai reputāciju vai nodarīt tām kaitējumu.

Ir jāņem vērā EST praksē atzīto, ka, jo nozīmīgāka ir agrākās preču zīmes atšķirtspēja un reputācija, jo vieglāk var pieļaut kaitējuma esamību agrākajai preču zīmei (*EST sprieduma lietā C-375/97, General Motors Corporation v Yplon SA*, 30. punkts).

Apelācijas padome piekrīt iebilduma iesniedzējam, ka apstrīdētās zīmes īpašnieks varētu iegūt negodīgas priekšrocības vai izdevīgumu tirgū no iebilduma iespiedzēja preču zīmju reputācijas. Šajā gadījumā ir konstatējami nozīmīgi apstākļi, kas ticami pārliecina par potenciālo kaitējumu vai netaisnīgu labuma gūšanu. Viens no tiem ir tas, ka, neraugoties uz apzīmējuma “Rīgas Miesnieks” visai vājo atšķirtspēju, tā atpazīstamības līmenis un sasaiste ar iebilduma iesniedzēju Latvijas patērētāju uztverē ir ļoti augsta. Otrs apstāklis ir tas, ka apstrīdētās zīmes preces (dažādi gaļas izstrādājumi) ir identiskas vai ļoti tuvas precēm, attiecībā uz kurām iebilduma iesniedzējs ir ieguvis reputāciju, respektīvi, attiecīgie komersanti darbojas gaļas ražošanas nozarē, tātad ir tiešie konkurenti.

Nav šaubu, ka gaļas ražotāju nozarē ne tikai var, bet, kā lietas materiāli iezīmē, jau pastāv daudzas savstarpēji pilnīgi atšķirīgas preču zīmes vai vairāki gaļas izstrādājumu nosaukumi, kas nemaz neatgādina iebilduma iesniedzēja plaši pazīstamās un ar reputāciju apveltītās preču zīmes, piemēram: “Forever”, “Nākotne”, “Lido”, “Biovela”, “Marienbāde”, “Talleg”, “Jānis Sauka”, “Noo Cepeškungs”

un “Marno” (*skat. iebilduma iesniedzēja iesniegto 2022. gada pavasarī veikto pētījumu no aģentūras KantarAtlas (Kantar Latvija)*). Tādu pašu secinājumu Apelācijas padomes ieskatā var attiecināt arī uz tiem gaļas izstrādājumu nosaukumiem, kuri satur teritorijas ziņā gan mazāku, gan konkrētāku vietas apzīmējumu nekā apzīmējums “Latvija”, piemēram, “Rēzeknes gaļas kombināts”, “Ķekava”, “Kurzemes bekons”, “Jelgava”, “Talsu gaļa”, kā arī apstrīdētās zīmes puses norādītos “LĒDURGAS MIESNIEKS” un “VENTSPILS VENTAVA MIESNIEKS”.

Tādējādi pastāv augsts potenciālais kaitējums agrāko zīmju reputācijai, piemēram, agrākās zīmes vairs nav tik ekskluzīvas, ja tirgū parādās agrākajām zīmēm tik tuva preču zīme kā apstrīdētā zīme. Tas var samazināt šo zīmju pievilcību un mazināt to vērtību, kas iegūta, pateicoties ilgai un sistemātiskai zīmju lietošanai.

Tādējādi Apelācijas padome arī atzīst, ka iebilduma iesniedzējs pamatoti atsaucas uz PZL 9. panta noteikumiem.

8. Iebilduma iesniedzējs iebildumu pamato arī ar atsaukšanos uz PZL 7. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumiem, un apstrīdētās zīmes īpašnieks ir pieprasījis iesniegt pierādījumus par vienas pretstatītās zīmes, proti, agrākās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097), izmantošanu.

Saskaņā ar Preču zīmju likuma 43. panta piekto daļu, tāda iebilduma iesnieguma izskatīšanā, kurš pamatots ar iebilduma iesniedzēja agrāku preču zīmi, Rūpnieciskā īpašuma apelācijas padome ņem vērā šā likuma 26. pantā noteiktos agrākas preču zīmes īpašnieka (iebilduma iesnieguma iesniedzēja) tiesību ierobežojumus, kas saistīti ar agrākās preču zīmes faktisku neizmantošanu pēdējo piecu gadu laikā pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma datuma. Apstrīdētās preču zīmes īpašnieks ir tiesīgs pieprasīt, lai iebilduma iesnieguma iesniedzējs iesniedz pierādījumus, kas atspēko minēto noteikumu piemērošanu.

9. Pieprasījums iesniegt acīmredzamus un pietiekamus pierādījumus par pretstatītās preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) faktisku izmantošanu Latvijā iesniegts reizē ar atbildi uz iebildumu (atbildes uz iebildumu iesniegšanas termiņā), līdz ar to saskaņā ar RIPL 68. panta trešās daļas noteikumiem tas uzskatāms par iesniegtu termiņā.

10. Pretstatītā zīme **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) ir pieteikta reģistrācijai 23.11.2012, proti, laikā, kad bija spēkā 1999. gada 16. jūnija likums “Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm”, un šī zīme reģistrēta 20.06.2013.

Spēkā esošā PZL Pārejas noteikumu 2. punktā noteikts, ka preču zīmēm, kuras pieteiktas reģistrācijai Patentu valdē vai kuru starptautiskā reģistrācija attiecas uz Latviju pirms šā likuma spēkā stāšanās, piemēro to preču zīmju reģistrācijas kārtību un tos preču zīmju reģistrācijas priekšnoteikumus, kas bija spēkā dienā, kurā iesniegts reģistrācijas pieteikums vai ar kuru uz Latviju attiecas preču zīmes starptautiskā reģistrācija.

Līdz ar to minētā PZL Pārejas noteikumu norma attiecībā uz preču zīmēm, kuras pieteiktas reģistrācijai pirms Preču zīmju likuma spēkā stāšanās, nosaka regulējumu saistībā ar preču zīmju reģistrācijas kārtību un preču zīmju reģistrācijas priekšnoteikumiem, taču Apelācijas padomes ieskatā no tās skaidri neizriet, kura likuma normas ir jāpiemēro, kad tiek prasīti preču zīmes izmantošanas pierādījumi, proti, vai datums, no kura skaita piecus gadus, kuru laikā ir jāuzsāk preču zīmes faktiskā izmantošana, ir preču zīmes reģistrācijas diena (saskaņā ar 1999. gada 16. jūnija likuma “Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 23. panta trešo daļu) vai zīmes reģistrācijas procedūras pabeigšanas diena (saskaņā ar PZL 63. panta trešo daļu).

Ņemot vērā, ka pretstatītajai zīmei **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) Patentu valde reģistrācijas procedūras pabeigšanas datumu nav piešķirusi, Apelācijas padome uzskata, ka preču zīmēm, kuras pieteiktas reģistrācijai pirms 2020. gada 6. marta, attiecībā uz datumu, no kura jāuzsāk preču zīmes izmantošana, jāpiemēro 1999. gada 16. jūnija likuma “Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 23. panta trešās daļas noteikumi, proti, šis datums ir preču zīmes reģistrācijas datums.

Tādējādi apstrīdētās zīmes īpašnieka puse ir pamatoti pieprasījusi, lai iebilduma iesniedzējs iesniegtu pierādījumus par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) izmantošanu Latvijā, jo kopš preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) reģistrācijas (20.06.2013) ir pagājuši vairāk nekā pieci gadi.

11. Lietā esošie materiāli par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) izmantošanu Latvijā PZL 43. panta piektās daļas izpratnē vērtējami attiecībā uz pēdējiem pieciem gadiem pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma datuma, tātad izvērtējamais laikposms ir no 15.07.2017 līdz 14.07.2022.

12. Par preču zīmes faktisku izmantošanu uzskata preču zīmes lietošanu uz precēm, to iesaiņojuma, preču vai pakalpojumu pavaddokumentācijā, preču vai pakalpojumu piedāvājumā, reklāmā un citā saimnieciskā aprītē, kuras mērķis ir iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem (PZL 26. panta ceturtnā daļa).

Par preču zīmes faktisku izmantošanu uzskata arī tādas preču zīmes lietošanu, kura atsevišķos nebūtiskos elementos atšķiras no reģistrētās preču zīmes, ja zīmes formā pieļautās izmaiņas neiespaido preču zīmes atšķirīgo raksturu un atšķirtspēju, neatkarīgi no tā, vai attiecīgā preču zīme tādā formā, kādā tā lietota, arī ir reģistrēta uz šā īpašnieka vārda (PZL 26. panta piektās daļas pirmais punkts).

13. Novērtējot iebilduma iesniedzēja iesniegto dokumentu kopumu par preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) izmantošanu Latvijā, var atzīt, ka iesniegtie pierādījumi liecina par tās nepārtrauktu izmantošanu Latvijā izvērtējamā laikposmā saistībā ar visai plašu pārstrādātas gaļas sortimentu.

Izlases veidā apkopotā preču pavaddokumentācija par dažādu veidu gaļas produkcijas “Rīgas Miesnieks” piegādēm vieniem no Latvijā lielākajiem mazumtirdzniecības veikalu tīkliem “MAXIMA” un “RIMI”, šo uzņēmumu rakstveida apliecinājumi par iebilduma iesniedzēja produkcijas regulāru iepirkšanu un piedāvājumu attiecīgajos veikalos, kā arī izvilumi no minētajos veikalos pieejamiem akcijas preču bukletiem piecu gadu nogrieznī ļauj pārliecinoši secināt, ka šādu lietojumu nevar uzskatīt par gadījuma rakstura lietojumu. Apelācijas padomes ieskatā lietas materiāli iezīmē to, ka produkcijas “Rīgas Miesnieks” realizācija ir bijusi ilgstoša un sistemātiska, kuru noteikti ir pamats uzskatīt par tādu šīs zīmes lietošanu komercdarbībā, kuras mērķis ir uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajai produkcijai.

Kā to uzsver arī iebilduma iesniedzēja puse, minētie pierādījumi ir vērtējami loģiskā sakarībā viens ar otru. Tā, piemēram, preču pavaddokumentācijā nav ietverta preču zīme **Rīgas Miesnieks**, bet piegādāto preču aprakstā ir nosaukti iebilduma iesniedzēja produkcijas veidu raksturojošie nosaukumi, piemēram, “Cāļa filejas cepamdesas ar sieru”, “desa Doktora Ekstra”, “Maikopas dūmdesa”, “Cūkgaļas karbonāde šķēlēs”, “Rakveres cīsiņi”, “Doktora sardeles”, “Mārtiņa desiņas”, taču akcijas preču bukletos ir redzams gan preces attēls, kurā patērētājiem labi uztveramā veidā var ieraudzīt apzīmējumu “Rīgas Miesnieks”, gan informatīvajā daļā par precī ir ietverts apzīmējums “Rīgas Miesnieks”.

Preču attēlos, kas ietverti bukletos, ir redzams, ka apzīmējums “Rīgas Miesnieks” etiķetē ir ietverts divās rindās, viens vārds zem otra, un atveidots uz violeta fona un baltiem stilizētiem burtiem, savukārt zemāk jau minētie produkcijas veidu raksturojošie nosaukumi kā “Cāļa filejas cepamdesas ar sieru” vai “desa Doktora Ekstra”. Apelācijas padomes ieskatā minētās grafiskās īpatnības un paskaidrojošā rakstura uzraksti nav tik būtiski, un tie krasi neiespaidos preču zīmes **Rīgas Miesnieks** atšķirīgo raksturu un atšķirtspēju. Faktiski apzīmējumu “Rīgas Miesnieks” var skaidri uztvert kā produkcijas galveno zīmolu jeb virszīmolu, kurš tiek pietiekami savrupi un labi pamanāmi izmantots produkcijas etiķetēs. Līdz ar to šāds pretstatītās zīmes izpildījums apliecina, ka izmantota ir reģistrētā vārdiskā preču zīme **Rīgas Miesnieks**.

Par pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** lietojumu papildus liecina 2022. gada pavasarī veiktais pētījums no aģentūras KantarAtlas (Kantar Latvija) par zīmola **Rīgas Miesnieks** pozīciju patērētāju domās, kurā tika secināts, ka Latvijas patērētāju vidū apzīmējums “Rīgas Miesnieks” ieņem izteikti vadošu pozīciju (2. vietu) starp konkurentiem pārstrādātas gaļas produktu segmentā. Apelācijas padomes ieskatā viens no veidiem, kā panākt tik augstu preču zīmes atpazīstamību, ir sistemātiska un intensīva preču zīmes izmantošana.

14. Tādējādi iebilduma iesniedzēja atsaukšanos uz PZL 7. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumiem ir pamats izvērtēt tiktāl, ciktāl iebildums ir pamatots ar pretstatītās preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) lietojumu attiecībā uz dažādu veidu gaļas izstrādājumiem (29. klases preces), kā arī ņemot vērā pretstatītās preču zīmes **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) reģistrāciju, attiecībā uz kuru lietošanas pierādījumi netika pieprasīti.

15. PZL 7. panta pirmās daļas 2. punkts nosaka, ka preču zīmes reģistrāciju var atzīt par spēkā neesošu, ja sakarā ar šīs preču zīmes identiskumu vai līdzību citas personas agrākai preču zīmei un

attiecīgo preču vai pakalpojumu identiskumu vai līdzību pastāv iespēja, ka attiecīgie patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver kā savstarpēji saistītas.

16. Šā lēmuma motīvu daļas 4. punktā jau ir konstatēts, ka pretstatītās preču zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) salīdzinājumā ar apstrīdēto zīmi **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) ir uzskatāmas par agrākām preču zīmēm.

Nemot vērā pretstatītās zīmes **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) lietojumu attiecībā uz gaļas izstrādājumiem, kā arī to, ka pretstatītā zīme **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) ir reģistrēta attiecībā uz gaļu, gaļas produktiem, saldētiem gaļas produktiem un dažādiem konkrētiem gaļas produktu veidiem, Apelācijas padome atzīst, ka apstrīdētās zīmes reģistrācijā ietvertās 29. klases preces “gaļas izstrādājumi; svaigi un saldēti gaļas pusfabrikāti” ir identiskas vai ļoti līdzīgas minētajām pretstatīto zīmju precēm. Tās visas attiecas uz dažādu veidu gaļas izstrādājumiem, kurus var piedāvāt viens un tas pats komersants, jo gaļas ražotāju produktu sortiments ierasti ir visai plašs.

Attiecībā uz salīdzināmo zīmju līdzību Apelācijas padome iepriekš secināja, ka apstrīdētā zīme satur vairākus vizuāli un jēdzieniski spilgtus grafiskos elementus, kādi nav ietverti pretstatītajās zīmēs. Tāpat tika secināts, ka vārdu salikumus “Latvijas Miesnieks” un “Rīgas Miesnieks” ievada atšķirīgi apzīmējumi, proti, vienā gadījumā zīmē ir ietverts valsts nosaukums, bet otrā – šis valsts konkrētas pilsētas, proti, Rīgas, nosaukums. Tomēr Apelācijas padome arī uzskatīja, ka šie ģeogrāfiskie nosaukumi ir konceptuāli ļoti cieši saistīti un situācijā, kad iebilduma iesniedzējs, tik ilgi un intensīvi lietojot aprakstoša rakstura apzīmējumu “Rīgas Miesnieks”, ir panācis, ka to saista ar konkrēto komersantu, nevar izslēgt iespēju, ka pietiekami būtiskai Latvijas patērētāju daļai, galvenokārt vidusmēra patērētājiem, apzīmējums “Latvijas Miesnieks” var atsaukt atmiņā tiem labi zināmu cita komersanta, proti, iebilduma iesniedzēja, vārdu salikumu “Rīgas Miesnieks”.

Šajā sakarā Apelācijas padome ņem vērā, ka EST ir atzinusi, ka, jo augstāka ir agrākās preču zīmes atšķirtspēja (jeb distinktivitātes pakāpe, kura var būt inherenta, pašai zīmei jau sākotnēji piemītoša vai arī saistīta ar zīmes reputāciju patērētāju vidū), jo lielāka ir zīmju sajaukšanas iespēja (*EST lieta C-251/95 Sabel BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, 24. punkts*).

Apelācijas padomes ieskatā, ņemot vērā salīdzināmo zīmju nozīmīgo elementu tuvumu, proti, ka patērētāju izvēli būtiski var ietekmēt tieši apstrīdētās zīmes vārdiskā daļa “Latvijas Miesnieks”, kas konceptuāli ir tuva agrākai plaši pazīstamai un ar reputāciju Latvijā apveltītai vārdiskajai zīmei **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097), kas faktiski ir agrākās un ar reputāciju Latvijā apveltītās figurālās zīmes **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611) dominējošais vārdiskais apzīmējums, var apgalvot par zināmu līdzību starp salīdzināmajām preču zīmēm. Turklāt daļai patērētāju šāds priekšstats raisīsies arī tāpēc, ka apstrīdētās zīmes vārdiskais apzīmējums “Latvijas Miesnieks” ir izpildīts ļoti tuvā rakstības stilā tam, kāds gandrīz divdesmit gadus ir bijis iezīmīgs iebilduma iesniedzēja produkcijas galvenā zīmola “Rīgas Miesnieks” burtveidolam.

Šādā situācijā, kad komercdarbība ar salīdzināmajām zīmēm notiek pēc būtības identiskā jomā, pastāv arī iespēja, ka patērētājiem vēlākā – apstrīdētā zīme **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) varētu asociēties ar agrākajām, turklāt jau labi iepazītajām preču zīmēm **Rīgas Miesnieks** (reģ. Nr. M 66 097) un **Rīgas Miesnieks ANNO 1922** (fig.) (reģ. Nr. M 70 611), respektīvi, patērētāji var salīdzināmās zīmes uztvert kā savstarpēji saistītas.

Līdz ar to Apelācijas padome atzīst iebilduma iesniedzēja atsaukšanos uz PZL 7. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumiem arī par pamatotu.

Rezolutīvā daļa

Nemot vērā šā lēmuma aprakstošajā un motīvu daļā minētos paskaidrojumus un secinājumus, Apelācijas padome, vadoties no Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 93. panta noteikumiem un pamatojoties uz Preču zīmju likuma 7. panta pirmās daļas 2. punkta, 8. panta pirmās daļas un 9. panta noteikumiem, **nolemj**:

1. apmierināt Latvijas uzņēmēj sabiedrības HKSCAN LATVIA, AS iebildumu pret preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) reģistrāciju Latvijā, atzīstot to par spēkā neesošu ar tās reģistrācijas dienu;

2. Patentu valdes Preču zīmju un dizainparaugu departamentam, pamatojoties uz šo lēmumu, Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 100. pantā noteiktajā kārtībā izdarīt Patentu valdes dokumentācijā nepieciešamos ierakstus par preču zīmes **Latvijas Miesnieks** (fig.) (reģ. Nr. M 78 288) reģistrācijas Latvijā atzīšanu par spēkā neesošu.

Lietas dalībnieks, kas nepiekrīt šim lēmumam, var triju mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas (Paziņošanas likums, 5. līdz 9. pants) vērsties tiesā saistībā ar šo lēmumu atbilstoši Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 98. pantā un Civilprocesa likuma 30.³ nodaļā noteiktajai kārtībai.

Prasības pieteikums iesniedzams Rīgas pilsētas tiesā. Personai, kas iesniegusi tiesā prasības pieteikumu, ir pienākums ne vēlāk kā septiņas dienas pēc prasības pieteikuma iesniegšanas informēt par to Apelācijas padomi. Lietas ierosināšana tiesā aptur Apelācijas padomes lēmuma izpildi.

Šis lēmums stājas spēkā Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 99. pantā noteiktajā kārtībā.

Lietas izskatīšanas sastāva priekšsēdētāja: /personiskais paraksts/ I. Plūme-Popova

Lietas izskatīšanas sastāva locekļi: /personiskais paraksts/ I. Bukina

/personiskais paraksts/ D. Liberte